

6 SANGE

komponerede

af

Frants Beyer.

Op. 2.

Forlæggerens Eiendom for alle Lande.

KJÖBENHAVN & LEIPZIG.
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

Ved Lövfald.

(F. B.)

3

Allegro con moto.

I. *p* *sempre legato e ben tenuto la melodia*
con Ped

1. Nu drys-ser Bir - ken paa høst - li - ge Sti - er
2. Stor - men om - su - ser med Al - magtens Væl - de
3. Snart bre-der Sne o - ver Skog o - ver Van - ge

gul - nen-de, fal - men de, vis - nen-de Løv. Bæk - ke - ne gaar i de
bleg - nen-de, seg - nen-de, livs - træ-te Jord. Stol - te - ste Stam - mer sit
hvi - de, blø - de, døds - kol-de Lin. Bor - te er Som - me-re's

lys - nen-de Li - er, hvi - skersaa stil - le, at Alt blir til Støv. Men
Ho - ved nu hæl - der mod mør - ke, kol - de, bru - sen-de Fjord. Men
lif - li - ge San - ge, bor - te hvert Blad og hver Som - mer-blomst fin. Men

f

kraf - tig og ung som den vaar - fri - ske Ran - ke staar Du
 varm som den skin - nen - de Som - mer - dags Mild - hed staar Du
 rød - men - de skjøn med Vaar - ro - sens Glød staar Du

f *ff*

for min Sjæl i min Kjer - lig - heds Tan - ke, staar Du
 for min Sjæl i den høst - li - ge Vild - hed, staar Du
 for min Sjæl i Na - tu - - - rens Død, staar Du

f

dim.

i min Kjer - lig - heds Tan - ke.
 i den høst - li - ge Vild - hed.
 i Na - tu - - - rens Død.

dim. *p*

s

pp

Jeg ved ensteds mellem Barskovens Trær.

(Jürgen Moe.)

5

Allegretto.

II. *p* *dolce* *Red.*

Jeg ved en-steds mellem Barsko-vens Trær en grøn liden Jord-bær-bakke, og jeg skal vi-se dig

Hældets Bær, fald du vil ta-ge til-takke. Men Sti-engaar under Sko-vens Sus, den Sør-ge-sang maadu

taa-le; og Mar-ken vex-ler med Lyng og Grus, rødbrun af Trær-nes Naa-le. Og tro kun ik-ke, om

poco rit *a tempo*

frem du naar, at he-le Bakken vil rødme; saa her og saa der et Jord-bær staar, som har nogen Duft og Sødme.

Höst.

(F. B.)

Andantino.

p

1 Som-rens Da-ge svin-der, nu kom-mer Høs-tens Ve-møds-tid.
 2 Li-vets ly-se Da-ge svandt, og dets Lyst er nu for-bi.

III.

pp

Led.

mp

Før hver Dag, som rin-der, Sol-ly-set da-ler. I Skog og Lid gu-le Bla-de
 Vid-re maa jeg dra-ge, om det end høs-tes paa min Sti. Lad saa Sti-en

p

fal-der stil-le ned, al Na-tu-ren kal-der til
 stæn-ges for mit Fjed, thi mit Hjer-te læn-ges til

mf

Fred, til Fred, til Fred. —
 Fred, til Fred, til Fred. —

pp

Led.

Aa kjære, vene, inkje dröym!

7

(A. O. Vinje.)

Andante espressivo.

IV.

mp

Aa kjæ - re ve - ne in - kje dröym med Haan - di et - ter Skug - gen

p

min og in - kje framum An - dre gjöym paa meg i mil - de Hu - gen

p

din. Eg kann ei væ-re Gu - ten din, af - di eg er ein heim - laus Gut, som

cresc.

f

p

sti - ger stöt til An - dre ind for at - tersnartat dra - ge ut.

f

3

3

And.

Millom Rosor.

(Kristofer Janson.)

Moderato.

1 I Ha - gen sat Mo - dri med Bar - net paa Fang mil - lom
2 Og Ha - gen vardtblad - laus, han döyd - de kvar Leik mil - lom

Ro - sor, ho log og ho hyf - ste dat Da - gen so lang mil - lom
Ro - sor, i Sto - va laag Gu - ten so kald og so bleik mil - lom

Ro - sor, ho kys - ste paa Au - ga, ho kys - ste paa Kinn: Gud
Ro - sor, og Mo - dri batt graat - full kring Ri - sta ein Krans, no

gi - ve eg al - tid saag Kvil - sta - den din mil - lom Ro - sor.
skul - de ho al - tid sjaa Kvil - sta - den hans mil - lom Ro - sor.

V. *p* *mf* *p*

Graaten.

9

(Kristofer Janson.)

Andantino.

Naar Reg - net kjem y - ver tur - kad Mark, daa bryd - der dat Blom og

VI. *p*
con Ped.

Straa, daa kan ho ly - sa med tvi - faldt Skin, naar So - li kjem at - - ter

paa. Naar Graa - ten kjem y - ver Hjar - tat turt daa bryd - der dat Bün og

mf

Song, daa kan dat tak - ka med tvi - faldt Fred, naar Lukka ly - ser ein Gong.

f